

D E C I Z I E

13 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Petru Ursache,
Judecători - Anatolie Țurcan și Nadejda Toma,

cu participarea:
procurorului – Pavel Guțan
avocatului – Lilian Timotin
inculpatului – Roman Sidorov

a judecat, în ședință închisă, recursul împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, declarat de avocatul Lilian Timotin în numele inculpatului

*Sidorov Roman Xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în
xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de recurs: 05.03.2018 - 13.03.2018.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Procurorul Pavel Guțan, care s-a pronunțat pentru respingerea recursului, ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii contestate;

Avocatul Lilian Timotin, care a susținut recursul în sensul declarat, solicitând admiterea acestuia;

Inculpatul Roman Sidorov, care a susținut recursul în sensul declarat, solicitând admiterea acestuia.

Asupra recursului declarat de către avocatul Lilian Timotin, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 01 decembrie 2017, Sidorov Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.171 alin.(1) și 172 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa pentru concurs de infracțiuni, conform art.84 alin.(1) Cod penal, 6 (șase) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, avocatul Lilian Timotin în numele inculpatului a declarat apel, solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

3. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, au fost respinse, ca inadmisibile, demersul verbal al avocatului Lilian Timotin în numele inculpatului, privind înlocuirea măsurii preventive arestul preventiv cu o măsură preventivă mai blândă și cerința de suspendare a executării sentinței de condamnare de către inculpatul Roman Sidorov.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, făcând trimitere la faptul că, în privința inculpatului Roman Sidorov există o sentință de condamnare, dar și la recomandările CtEDO, a indicat că, nu pot fi reținute și apreciate argumentele invocate de apărător, în partea în care a solicitat suspendarea executării sentinței de condamnare de către inculpatul Roman Sidorov, or, argumentele invocate se referă la încheierile de aplicare/prelungire a măsurii preventive, care, după cum urmează din materialele cauzei au fost examinate de către instanța de recurs, deci au constituit obiectul de studiu al instanței ierarhic superioare. Mai mult, măsura preventivă în speță a fost stabilită deja prin sentința adoptată pe caz, odată cu soluționarea fondului cauzei, din care considerent, încheierile emise în instanța de fond, referitor la măsura preventivă, nu mai produc efecte juridice.

4. *Avocatul Lilian Timotin în numele inculpatului*, a contestat cu recurs încheierea, solicitând casarea acesteia și aplicarea în privința inculpatului Roman Sidorov a unei măsuri preventive sub formă de arest la domiciliu.

În motivarea recursului a invocat că, în cazul prelungirii măsurii preventive a inculpatului Roman Sidorov, au fost admise încălcări a legislației procesuale penale, iar menținerea acestuia în arest după ziua de 22.12.2017, constituie o privațiune ilegală de libertate.

În fața instanței de judecată nu au fost prezentate motive din care ar rezulta că există bănuieli rezonabile pentru a concluziona, că aflarea inculpatului Roman Sidorov la libertate ar putea prejudicia constatarea adevărului pe prezenta cauză penală, mai mult, lipsesc circumstanțe ce obligă aplicarea unei măsuri preventive alternative arestului, așa cum cerere practica CtEDO, invocată de instanța de fond și cerințele art.176 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

5. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, audiind persoanele prezente în ședință, Colegiul penal constată că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art.342 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile emise ca documente separate trebuie să corespundă tuturor rigorilor unei hotărâri judecătorești, trebuie să conțină partea introductivă, descriptivă și dispozitivul, trebuie să conțină informații privind data și locul adoptării, denumirea instanței și numele judecătorilor și a celorlalți participanți la proces, numărul cauzei penale și date privind inculpatul. Încheierea trebuie să prevadă informații privind subiectul în legătură cu care a fost emisă această hotărâre, opinia părților, concluziile instanței și soluția propusă și trebuie să fie motivată, iar copia încheierii se cuvine a fi transmisă persoanei vizată și subiectului care urmează să o execute.

Colegiul penal precizează că, instanța de apel luând în considerație prevederile enunțate și categoria chestiunilor apărute în timpul judecării cauzei

corect a ajuns la concluzia adoptării unei încheieri aparte, pronunțată public conform alin. (4) al art.342 Cod de procedură penală.

Potrivit art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Luând în considerație prevederile enunțate mai sus și reieșind din materialele cauzei, Colegiul precizează că, în cadrul judecării cauzei penale de învinuire a lui Roman Sidorov, în ședința de judecată avocatul în numele inculpatului a solicitat înlocuirea măsurii preventive arestul preventiv cu o măsură preventivă mai blândă și cerința de suspendare a executării sentinței de condamnare de către inculpatul Roman Sidorov.

Prin încheierea instanței de apel din 27.02.2018, solicitările avocatului au fost respinse ca inadmisibile și argumentat prin faptul că, în privința inculpatului Roman Sidorov există o sentință de condamnare în baza căreia acesta este deținut la moment și lipsit de libertate, or, o persoană condamnată în prima instanță, fie că a fost sau nu în stare de arest până la acel moment, se găsește în situația stipulată de art. 5 § 1 din Convenția europeană, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar și nedefinite.

De remarcat că, instanța de judecată la soluționarea chestiunilor privind aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, obligatoriu constată existența temeiurilor care justifică aplicarea arestării.

Soluția se ia printr-o încheiere motivată, adoptată în camera de deliberare.

Încheierea primei instanțe sau a instanței de apel privind înlocuirea sau revocarea arestului, precum și refuzul înlocuirii sau revocării arestului în privința inculpatului, cu excepția încheierii privind aplicarea arestului, nu este pasibilă de atacare în instanța ierarhic superioară, deoarece în ședința de judecată inculpatului îi sunt garantate toate drepturile procesuale, or, prevederea unei căi de atac pentru asemenea încheieri ar periclita procesul de judecare a cauzei într-un termen rezonabil.

În altă ordine de idei, încheierile privind aplicarea sau neaplicarea arestării preventive care se judecă conform prevederilor art.311 și 312 Cod de procedură penală, fac parte din categoria hotărârilor care pot fi atacate cu recurs separat în termen de 3 zile în instanța ierarhic superioară, pe când hotărârile judecătorești care soluționează chestiuni premergătoare fondului cauzei și au fost date în timpul judecății și anume, încheierile prin care instanța dispune asupra cererilor formulate de către părți în ședințele de judecată pot fi atacate cu recurs, de regulă, numai odată cu decizia recurată.

Prin urmare, reieșind din cele expuse și luând în considerație dispozițiile art.437 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează că încheierile pot fi atacate cu recurs numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs, Colegiul conchide că încheierea emisă la

27.02.2018 de către curtea de apel nu poate fi atacată separat cu recurs, circumstanță care duce la respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

6. În conformitate cu art.342, 437 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul declarat de avocatul Lilian Timotin în numele inculpatului Roman Sidorov, împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, demersul verbal și cerința avocatului Lilian Timotin în numele inculpatului privind înlocuirea măsurii preventive – arestul preventiv, cu o măsură preventivă mai blândă și suspendarea executării sentinței de condamnare de către inculpatul Roman Sidorov, cu menținerea încheierii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma